

Prawa dziecka.

Konwencja o prawach dziecka ([ang.](#) *Convention on the Rights of the Child*) – międzynarodowa

[konwencja](#)

przyjęta przez

[Zgromadzenie Ogólne ONZ](#)

20 listopada 1989 r. Jest to dokument obowiązujący we wszystkich państwach świata z wyjątkiem

[USA](#)

– liczba

[ratyfikacji](#)

(listopad 2016) wynosi 196. W konwencji o prawach dziecka zostały spisane wszystkie [prawa dziecka](#)

Uchwalenie Konwencji jest jednym z ważniejszych osiągnięć [Polski](#) w dziedzinie ochrony praw dziecka. W roku 1978 Polska zaproponowała Komisji Praw Człowieka ONZ jej uchwalenie i przedstawiła projekt, który był później dwukrotnie modyfikowany. Na podstawie Konwencji powołano do życia organ nadzorujący jej realizację przez państwa, które ją ratyfikowały – Komitet Praw Dziecka.

W załączniku prezentacja.

Treść konwencji

Składa się z [preambuły](#) i 54 artykułów. Katalog sformułowano kierując się następującymi zasadami:

- [dobra](#) [dziecka](#) ,
- równości (wszystkie dzieci są równe wobec prawa bez względu na pochodzenie, płeć, narodowość, itd.),
- poszanowania praw i odpowiedzialności obojga rodziców (państwo respektuje autonomię rodziny i ingeruje tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach według określonych procedur),
- pomocy państwa (państwo zobowiązane jest do podejmowania wszelkich działań ustawodawczo-administracyjnych dla realizacji praw uznanych w konwencji).

Konwencja ustanawia status dziecka oparty na następujących założeniach:

- dziecko jest samodzielnym podmiotem, ale ze względu na swoją niedojrzałość

psychiczną i fizyczną wymaga szczególnej opieki i ochrony prawnej, zarówno przed, jak i po urodzeniu,

- dziecko jako istota ludzka wymaga poszanowania jego tożsamości, godności i prywatności,

- rodzina jest najlepszym środowiskiem wychowania dziecka,
- państwo ma wspierać rodzinę, a nie wyręczać ją w jej funkcjach.

Katalog praw i wolności obejmuje prawa cywilne, socjalne, kulturalne, polityczne i z założenia w niewielkim zakresie uwzględnia prawa ekonomiczne (dziecko powinno uczyć się, a nie pracować). W skład tego wchodzi:

Prawa cywilne

- prawo do życia i rozwoju,
- prawo do tożsamości ([nazwisko](#) , [imię](#) , [obywatelstwo](#) , wiedza o własnym [pochodzeniu](#)),
- prawo do [wolności](#) , [godności](#) , szacunku, [nietykalności osobistej](#) ,
- prawo do [swobody myśli](#) , sumienia i wyznania,
- prawo do wyrażania własnych poglądów i występowania w sprawach dziecka dotyczących, w [postępowaniu administracyjnym](#) i [sądowym](#) ,
- prawo do wychowywania w [rodzinie](#) i kontaktów z [rodzicami](#) w przypadku rozłączenia z nimi,
- prawo do wolności od [przemocy fizycznej lub psychicznej](#) ,
- prawo nierekrutowania do wojska poniżej 15. roku życia.

Prawa socjalne

- prawo do odpowiedniego standardu życia,
- prawo do ochrony zdrowia,
- prawo do zabezpieczenia socjalnego,
- prawo do wypoczynku i czasu wolnego.

Prawa kulturalne

- [prawo do nauki](#) (bezpłatnej i obowiązkowej w zakresie szkoły podstawowej),
- prawo do korzystania z dóbr kultury,
- prawo do informacji,
- prawo do znajomości swoich praw.

Prawa polityczne

- prawo stowarzyszania się i zgromadzeń w celach pokojowych.